

Posudek na bakalářskou práci Evy Hudzieczkové

Der Wandel des Charakters von Bundeswehr – Auslandsmissionen – der Fall des Bosnienkrieges

IMS FSV UK

Předložená bakalářská práce se věnuje zahraničním misím německé armády, přičemž autorka se v tomto rámci zaměřila na nasazení Bundeswehru v Bosně a Hercegovině v první polovině devadesátých let. Na příkladě této mise se snaží doložit proměnu charakteru zahraničních misí Bundeswehru v porovnání s předchozí účastí příslušníků německé armády na mezinárodních humanitárních misích. Pro tento účel předkládá k ověření hypotézu, podle které byla tato změna způsobena snahou Německa převzít větší míru odpovědnosti za vývoj v Evropě a ve světě, a to i ve vojenské oblasti, opustit tak tzv. diplomacii šekové knížky a zajistit bezpečnost geograficky blízké oblasti (s. 9-10).

Nejprve se autorka v práci věnuje historickým souvislostem, které jsou nezbytné pro pochopení nasazování německé armády v zahraničí včetně změny situace po znovusjednocení. Přitom představuje povahu nasazení Bundeswehru v zahraničí do roku 1992, kdy došlo k eskalaci konfliktu v Bosně a Hercegovině. Na to navazuje další (hlavní) kapitola analýzou tohoto konfliktu a současně podmínek, za kterých se této mezinárodní mise účastnila i německá armáda. Poslední kapitola se koncentruje na rozsudek Spolkového ústavního soudu v Karlsruhe ze dne 14. července 1994, který měl vyřešit právně-mezinárodní nejasnosti spojené s účastí ozbrojených jednotek Bundeswehru při nasazení mimo území NATO.

Při koncipování práce byly v dostatečné míře využity primární zdroje (informace uvedené na oficiálních webových stránkách relevantních resortů, Spolkového sněmu a OSN apod.). V sekundárních zdrojích byl kladen důraz zejména na publikace věnující se povaze nasazení Bundeswehru a mezinárodním zahraničním misím. Doplněny byly studii a novinovými články, včetně českého pohledu na vzrůstající angažovanost německé armády při nasazení v zahraničí.

Celkově práce působí uceleným dojmem a v logické struktuře nabízí postupný nárůst vojenské angažovanosti Německa v zahraničí, vrcholící v tomto případě nasazením Bundeswehru v Bosně a Hercegovině v roce 1992. V závěru práce autorka uvádí, že tento nárůst byl způsoben několika faktory: nutností převzít větší odpovědnost za vývoj v Evropě a ve světě na základě znovusjednocení, geografickou blízkostí konfliktu v Bosně a Hercegovině, kritikou spojenců v kontextu marginální účasti Německa při válce v Iráku v letech 1990/1991 a německou snahou o získání stálého místa v RB OSN (s. 44). V tomto smyslu jsou tak výsledky předložené práce v souladu s tezí stanovenou v úvodu.

Současně autorka v závěru dokládá význam rozhodnutí Spolkového ústavního soudu z července 1994, který pomohl vyjasnit otázku legitimacy zahraničních misí v kontextu německého ústavně-právního rámce. Rozsudek soudu stanovil, že vojenské operace mimo území Německa a Severoatlantické aliance, pokud jsou kryté mandátem OSN/NATO, nejsou v rozporu s německým Základním zákonem (Grundgesetz). Dále vymezil kompetence Spolkového sněmu, který musí schválit vyslání německé armády v tomto rámci (s. 45). V závěru práce rovněž autorka nabízí pohled na německou vojenskou angažovanost v Bosně a Hercegovině ze strany českých tištěných médií. Dochází přitom k závěru, že česká média se touto otázkou příliš nezabývala a soustředila se spíše na obecnější informace o konfliktu.

Vzhledem k výše uvedenému nemá recenzent až na několik formálních drobností (např. odřádkování na s. 18) žádné připomínky. Bakalářskou práci Evy Hudzieczkové proto navrhuji přijmout k obhajobě a ohodnotit známkou výborně.

V Praze 18. srpna 2012

PhDr. Pavel Dvořák
IMS FSV UK